

Història

Als peus del Parc del Foix s'alça un dels enclavaments patrimonials més emblemàtics de l'Alt Penedès. Amb quasi deu segles d'història, el conjunt arquitectònic del Castell de Penyafort testimonia l'evolució d'un territori que concentra, a escala local, alguns dels fets més transcendents de la història de Catalunya.

Durant el s. XI, a recer del castell d'Olèrdola, s'erigí una torre de guaita destinada a protegir la terra conquerida als musulmans d'Al-Andalus. Des de llavors, una església, un convent, una residència de la burgesia industrial i fins i tot una presó dependent de l'aviació republicana durant la Guerra Civil, s'han anat afegint a la fortificació original que ha donat lloc al polièdric i ric conjunt arquitectònic actual.

L'any 2002 el Castell de Penyafort va passar a ser propietat de l'Ajuntament de Santa Margarida i els Monjos, el qual inicià un procés de restauració i consolidació del conjunt, vigent actualment, que dia a dia conserva i difon un valuós llegat cultural.

Ubicat en una de les entrades del Parc del Foix, l'edifici acull un dels punts d'informació del parc.

VISITES:

Cada diumenge a les 11 h i a les 12 h.

S'ofereixen visites guiades als espais visitables del castell.
Cal inscripció prèvia.

L'Ajuntament ofereix visites concertades als espais visitables del castell per a grups privats.

Al castell, també s'hi celebra cada tercer diumenge del mes de juny la Fira del Remeiart, dedicada íntegrament a les herbes remeieres i als productes que s'hi poden elaborar.

INFORMACIÓ:

Tel. 669 287 539 – 93 818 61 28
www.turismesmmonjos.cat
www.santamargaridaielsmonjos.cat
turisme@smmonjos.cat

Castell de Penyafort

Santa Margarida
i els Monjos

Torre de guaita (s. XI)

Dependent del castell d'Olèrdola i construïda durant la segona meitat del segle XI, la torre de guaita que encapçala el conjunt és un exemple clar de fortificació a les terres conquerides a l'Al-Andalus. Al segle XII, la nissaga dels Penyafort adquirí en propietat la torre del castell que avui dóna nom al conjunt i en aquest mateix indret, vora l'any 1180, hi nasqué Sant Raimon de Penyafort.

1

Capella vella (s. XVII)

Al segle XVII la propietat quedà adscrita al patrimoni de la família Espuny i Alemany, els quals edificaran una petita capella de fusta al costat de la torre, que posteriorment fou convertida en capella de pedra. El 1603, la capella es completà amb la construcció del convent de frares dominics, sota la direcció del prior Pere Joan Guasch.

2

Església nova (s. XVIII)

Amb el pas del temps, el convent es va anar ampliant, sobretot a partir de la segona meitat del segle XVIII, època en que s'hi va construir una nova església de grans dimensions, amb una nau central envoltada per 12 capelles laterals. L'estructura quedà definida per un ampli altar i una tribuna elevada que, situada a l'extrem oposat i damunt la porta d'entrada de l'església, permetia la ubicació del cor.

3

Residència burguesa (s. XIX)

El convent dominic va ser desamortitzat el 1836 i uns anys més tard l'edifici fou adquirit en subhasta pública per l'industrial Miquel Puig i Catasús, un dels promotors de la famosa fàbrica Sedó d'Esparraguera. En morir, el seu fill Josep Puig i Llagostera va heretar el castell i el va convertir en residència senyorial rural de la família que havia format amb la seva esposa, Rosa Amat.

4

Presó republicana (s. XX)

Arribada la Guerra Civil, part del castell fou confiscat per les forces aèries de la República i, l'any 1938, l'església gran de l'antic convent va ser reconvertida en presó republicana d'aviadors franquistes espanyols, italians i alemanys, instal·lats en cel·les ubicades a les antigues capelles on avui es conserven escrits i dibuixos realitzats pels presos.

5

